

به نام خدا

بیست و هشتم

ستایش گر معلمی هستم که اندیشیدن رو به من آموخت و نه اندیشه ها را . . .
بحث امروز ما درباره ی یادگیری و یاددهی ست و درمورد اون کسانی که در زندگی ما لطف های متعدد داشتند به خصوص در زمینه علوم مختلف ، معلمین عزیز. مریبان بزرگوار
یادمون نره . . ! که ما به تمامی این بزرگواران یه جورایی مدیون هستیم . . .
من خودم هر وقت یادم میاد کسی به من چیزی یاد داده سعی میکنم با تمام وجود به نیکی اون یاد کنم .

فرض کنید:

با خودتون از اون سر دنیا انواع امواج ماهواره ای، امواج صوتی سمت ما میاد انواع فرکانس هارو دریافت میکنیم انواع شبکه های مختلف رو داریم حالا سوال اینجاست:
آیا امواج فکری انسان ها کمتر یا کوتاه تر از این امواج صوتی هستند و آیا اهمیت شون کمتره؟
که قطعاً این طور نیست اون امواج زیبا انرژیهای الهام بخشی که از يك استاد و معلم و مربی گرفتیم خیلی خیلی بیشتر اهمیت داره پس امروز سعی کنیم کسانی رو که به ما چیزی آموختن رو یاد کنیم و برایشون از صمیم قلب دعا کنیم.

گام عملی:

اگر تونستیم به یکی از اونها زنگ بزنیم و قدردانی کنیم در کنار اون بحث یاددهی رو داشته باشیم یعنی سعی کنیم امروز حداقل به يك نفر یه چیز بسیار خوب و آموزنده رو آموزش بدیم . . .
اگر این تعهد رو اجرا کردی **دو خونه** در چک لیست پیش برو.

آزمونك :

اگر امروز رضای خدا رو در نظر داشتی يك خونه ديگه هم برو جلو.